

CÎND VEȚI LIVRA UTILAJELE RESTANTE?

- UN FURNIZOR CARE NU-ȘI CUNOAȘTE OBLIGAȚIILE
- PARAVANUL „CAUZELOR OBIECTIVE” NU POATE ȚINE LOC DE MĂSURI PRACTICE
- BENEFICIARUL CUNOAȘTE SITUAȚIA DAR AȘTEAPTA CALM REZOLVAREA EI
- ȘI „METAL-IMPORT”-UL FURNIZEAZĂ... CAUZE OBIECTIVE

In articolul „Restanțier la planul de investiții”, publicat în ziarul nostru de miercuri 12 aprilie a.c., anunțăm că vom reveni solicitând cuvântul Uzinei „Grivița Rosie” și Ministerului Industriei Chimice asupra cauzelor care au determinat nelivrarea la timp de către furnizori a utilajelor necesare Combinatului de îngrășăminte azotoase (C.I.A.) Tg. Mureș. Am întreprins în acest scop o anchetă la cei avizați.

Uzina „Grivița Rosie” — interlocutor tovarășul VASILE MĂDIN, directorul comercial.

— In limita posibilităților — remarcă d-nea — noi am căutat să livrăm la timp utilajele solicitate de beneficiar. Au intervenit însă o serie de factori care au avut o influență negativă asupra executării comenzilor destinate combinatului. Amintesc printre aceștia, în primul rând, lipsa unor materiale, apoi termene de execuție relativ scurte, comenzi mai urgente etc.

Eu cunosc problema în mare, am anunțat și poate furniza dispecerul șef al uzinei.

— N-am putut livra utilajele la termenele stabilite — ne spune tovarășul ION POPOVICI — deoarece fabricarea lor necesită importarea anumitor materiale speciale, care n-au sosit nici la ora de față. Cit despre faptul că uneori nu am livrat utilajele în ordinea necesităților de montaj, aceasta se datorează unor „cauze obiective” care sînt în strînsă legătură cu cele arătate mai sus. In plus, beneficiarul cere livrarea utilajelor într-un ritm pe care noi, furnizorii, nu-l putem asigura.

Interlocutorii noștri fac eforturi vizibile de a ridica un paravan cit mai înalt cauzelor „obiective”. As fi fost tentat la un moment dat să le dau dreptate, dacă întrebarea: Ce restanțe are la ora actuală uzina față de șantier? „nu i-ar fi pus în încurcătură”. „Nu vă pot spune precis” — a fost răspunsul tovarășului director comercial. „Nici eu nu mai știu cum se stă cu livrarea pentru Tg. Mureș” — a continuat dispecerul șef. Am fost îndrumat să mă a-

dresez Ing. Vasile Ștefan, unul din economiștii principali ai uzinei.

— Pentru linia de acid azotic — ne-a spus dînsul — nu s-a livrat nici un utilaj, desi ultimul termen de livrare al cantității de 436 tone este luna iunie a acestui an.

Revin totuși cu întrebarea firească:

— Cînd veți livra combinatul utilajele respective?

— Nu pot preciza — arată tovarășul director comercial — intrucît nu putem face mai mult; inițial am stabilit cu beneficiarul un termen de livrare; ulterior acesta, prin arbitrajul de stat, a obținut o dată mai strînsă. Am acceptat principalul termen, dar totuși, practic, nu ne putem încadra în ele. Dacă am fi avut tot ce trebuie, executam utilajele la timp...

Ce utilaje are uzina restanță față de combinat, tovarășul director comercial (situația mi se pare paradoxală) nu știe. Cînd vor fi livrate utilajele restante, nu poate spune. Dacă omul chemat să ia decii deci-

ILIE COSTACHE

(Continuare în pag. a V-a)

unde pui umărul,
să se cunoască!

PAG.
3

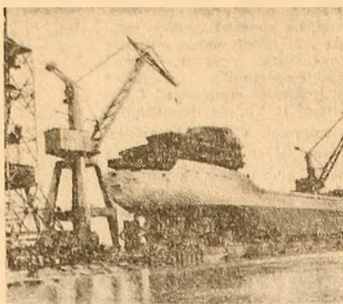
PAG.
5

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII
SERIA II,
NR. 5586
—
6 PAGINI
25 BANI
—
SÎMBĂȚĂ
6 MAI
1967

Șantierul naval Galați. Act a avut loc recent, după cum am mai anunțat, lansarea la apă a celui de al doilea mineralier de 12 500 tone — „Antina”. Constructorii au înregistrat la realizarea lui succese de seamă: economii de 20 tone tablă și 5 tone profile.

biblioteca satului

In regiunea Hunedoara există aproape în fiecare așezare rurală o bibliotecă. In total ele dispun de peste 800 000 de volume. Anual se cheltuiesc 1 650 000 lei cu aprovizionarea și întreținerea bibliotecilor.

Cu toate acestea, o cercetare amănunțită, dincolo de statistică și semnificațiile situației globale, arată că există locuri în care cartea are mult mai puțini prieteni decît ar putea să aibă, există sate întregi în care ea pătrunde foarte rar sau, uneori, chiar deloc. De ce?

LA CAPĂȚUL DRUMULUI
STĂ LACĂȚUL

Ne aflăm în fața căminului cultural din Spini, raionul Orăștie. Trei tineri se îndreaptă spre bibliotecă. Ajunși aici, unul apasă pe cloș, însă degeaba! Ușa este închisă. Omul care a făcut un drum pentru ca să găsească o ușă încuiată are toate motivele să nu mai facă cu ușurință acest drum.

Un asemenea fenomen nu poate fi trecut cu vederea pentru că și în alte localități ușile bibliotecilor sînt zăvorâte cu lacăte ruginate. Semn că n-au mai fost deschise de multă vreme. Tovarășul Tat Teofil, directorul raional Orăștie, ne spune că a această situație se întâlnește numai în sate și în cîteva centre de comună din cauza organizării defectuoase a rețelei de bibliotecă. Această părere am întîlnit-o și la funcționarii ai bibliotecilor raionale din Brad. Iia și de la bibliotecă regională.

BIBLIOTECARI VOLUNTARI
ȘI NEAJUNȘURILE
VOLUNTARIATULUI...

O explicație mai amănunțită primim din partea tovarășului Faur Ion, directorul Bibliotecii regionale Deva: „In 94 din cele 142 de centre de comună cîte are regiunea, există bibliotecă cu bibliotecari salariați care au datoria să imprumute cărți tuturor locuitorilor comunei. Din cauza distanței mari, cei din satele aparținătoare nu se pot folosi în mod curent de serviciile acestora, motiv pentru care și aici funcționează bibliotecă, deservite însă în mod voluntar de cadre didactice. In comunele fără bibliotecari salariați situația este aceeași. In total, procentul satelor deservite de bibliotecari voluntari este de peste 80 la sută. O practică îndelungată ne-a arătat însă că această desfășurare o activitate cu totul și cu totul nesatisfăcătoare. Dau numai un singur exemplu: desi numărul bibliotecilor sătești este de aproape 5 ori mai mare decît al celor comunale, numărul cititorilor pe care-l realizează este de 3 ori mai mic... Și asta datorită faptului că fiecare bibliotecă deschide sau nu bibliotecă, după hîmul lui plac...”

(Continuare în pag. a II-a)

Cu altele poame și stelu în ramurile înflorite odinioară pe scindura neagră de creșme, cu animale fabuloase, dar, pare-se blajine — zgripiori, inoroși, balauri domestici — cu ochi și aripi și petele de sine stătătoare, poarta aceasta s-ar putea să fie a raiului. Totuși, dacă o deschizi, te vei afla în fața unei case de țărî din Maramureș ori din Oltenia de sub munte, din cumpăna Dornelor sau de la izvoarele Jiului transilvan. Dincolo de tablitele zdravene zise și blăni, pe care viscolul ploaia și arșița n-au izbutit să le prăpădească, stăruie intradecar un paradis simplu, în rafinamentul său milenar, gem infundat sub picior. Farmacicul, ferăstruit cu migală, rea-

LA O CASĂ DE ȚARĂ

de Dan Deșliu

zîmă acum mai mult pricteea decît brațul. Birnele, însă, din care se alcătuesc pereti, au rămas tari, nedezbinăte, parcă vara trecută le-ar fi coborît de la pădure, închegîndu-le în trupul casei ce se vede. Așa cum stă, nepăsătoare de p-trecerea timpului, pe temelie de holocani, cu acoperișul de șită acintat spre cer, după exemplul brazilor încetinați și al piscurilor din prajină, casa pare ca însăși o făptură mai mare și mai bătrîna decît cei pe care îi adaposteste și care, indiferent de vîrstă, sînt în hîna măsură copiii ei. De altfel, ca și pămîntului, casa are ochi (de fereastră), și gură (a beciului), stîlpii pridvorului se mai cheamă brinci, adică mîini, pridvorul însuși stă pe o toală, iar meșter — grîndă care susține podul, cu împletitura savantă a grînzilor mici și a căprioarelor, se bizuie pe cîteva umeri de stejar negeluit. Dacă te gîndești bine, a-

(Continuare în pag. a V-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINERETE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

PLÎNGE RÎSUL DE ASTĂ VARĂ

de LASCĂR SEBASTIAN

Luînd seama la graba cu care unii tineri contractează căsătoriile, cum și zorul și mîi mare de-a hotărîi despărțenile un bărbat muncăli — făcînd, desigur, haz de necaz — a spus într-un cerc de ascultarea juri următoarele:

— Văd că tot ce vă împetește la o căsătorie e divorțul.

Spusa acestuia nu e lipsită de onoarea temei.

Iată, avem în față cîteva scrisori sosite la redacție. Cîmpirul lor, istorisind felul în care s-au încheiat legăturile și faptele care duc la destrămarea, este de-a dreptul dramatic. Unele sînt întocmite ca niște procedee, pur și simplu pentru descurcare sufletească, fără alt scop. Altele, ne cer sprijinul și sfatul cel mai bun. Dar toate vin să confirme zorul în care se desfășoară lucrurile.

Desprindem, pentru început, două fragmente, din două scrisori foarte pilduitoare în această privință. Astfel, tînăra I. I. din Galați ne spune: „Sîntem căsătoriți de

4 ani și căsătoria noastră a fost foarte rapidă, după numai două luni de cunoștință... Acem un băiețel de trei ani... Acum, înainte de a intenta acțiunea de divorț, mă adresez dumneavoastră...”. In cea de-a doua scrisoare, trimisă de tînăra G. C. din București, „rapiditatea” de care vorbește I. I. se transformă într-o adevărată căteză a luminii. Scrie: „La sfîrșitul lunii decembrie 1964 am făcut cunoștință, m-a scos din serviciu, iar pe 8 ianuarie 1965 ne-am căsătorit. Am stat împreună timp de 4 luni...”

Așadar, una din corespundențele noastre, înainte de a hotărî să se cîmure, și-a „cunoscut” viitorul soț doar de două luni; cealaltă — doar de două săptămîni. Dar in aceste răstimpuri atît de fulgătoare, mai poate fi vorba de vreo cunoaștere?

S-A PLIMBAT O SĂPTĂMINĂ...

Firește, nu este înțlia oară cînd presa noastră

consemnează și arată consecințele nefaste ale unei asemenea ufele meteorice in a lua hotărîri de cea mai mare însemnătate, și pentru viața personală, intimă, a individului, și pentru viața societății in întregime ei. Și, de bună seamă, felul rîndurilor de față nu poate fi să repete ce s-a mai spus. Altul e felul, cum se va vedea. Cu toate acestea pînă a ajunge la miezul reflecțiilor noastre pe marginea faptelor, socotim că nu strică să adăugăm unele argumente împotriva acestui „zornzvoie să mă-nșor (să mă mîrîi) și zornzvoie să divorțez”.

Argumentele abundă și ne sînt cum nu se poate mai la îndemînă. Căci ușurătatea este osîndită, înli și înli, de înțelepciunea poporului nostru. Dacă toți acești pripiți ar fi plicat urechea la strîncăclide zicale ale romînilui, ar fi știut să pună din timp stavila veriginoasei și nechibăzutei lor

(Continuare în pag. a II-a)

ÎN PAG.

MICRO-
ENCI-
CLO-
PEDIE

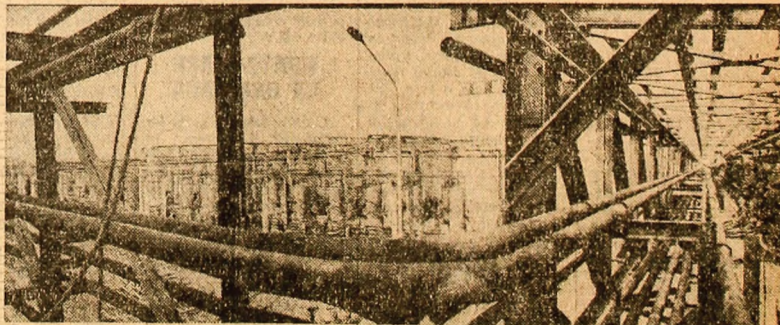
Valeriu Gane are toate motivele să zîmbească. E secretarul organizației U.T.C. din secția prelucrării mecanice a Uzinei „Semănațoa-re” de unde a pornit inițiativa „Fiecare minut fructificat cu valoare maximă pentru producție”.

Foto: C. CONSTANTIN

Șantierul Uzinei „Policolor” București. Vedere parțială a depozitului de solvenți și uleiuri.

Foto: AGERPRES

(Continuare în pag. a V-a)

NOUA INSTALAȚIE DE FORAJ F-200 ÎN FABRICAȚIE DE SERIE

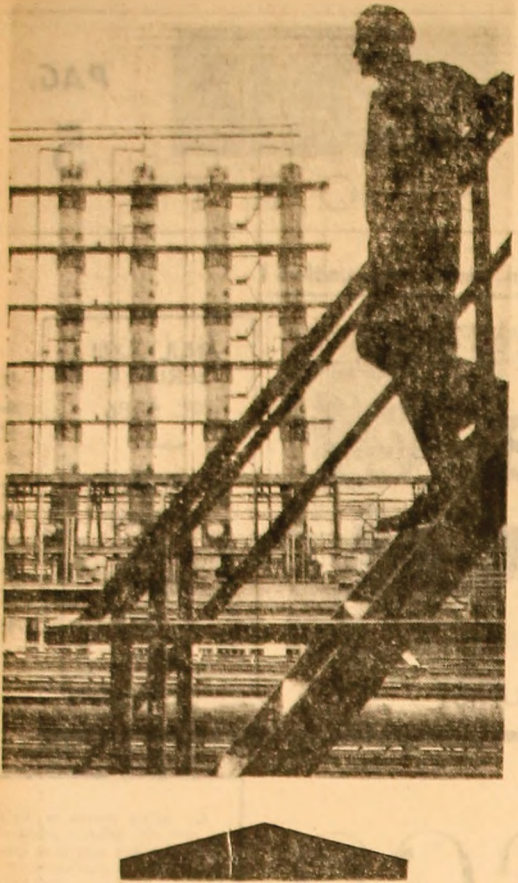
Uzina „1 Mai” din Ploiești a trecut la fabricația de serie a noii instalații de foraj F-200. Prevăzută cu motoare de mare putere și convertizoare hidraulice de cuplu, aceasta poate foraj pînă la 3 500 de metri adîncime, cu posibilități de adaptare la diverse condiții de șantier — straturi tari, presiuni și tempe-

raturi ridicate. Mecanismele hidraulice, manevrate de la un pupitrul de comandă, asigură o viteză sporită și o mai mare siguranță în foraj. In aceeași uzină a început producția de serie a instalațiilor pentru prevenirea erupțiilor la sonde.

PREMIILE

UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Imagine de la Combinatul de cauciuc sintetic din orașul Georgehe Gheorghiu-Dej

Dacă s-ar premia Vera imposibilă... Premiile Uniunii Tineretului Comunist... Radu Popescu este interesat în acest...

Dezbateri asupra „Imposibilului iubirii”... Psihologia fetei și examinată cu...

Dezbateri asupra „Imposibilului iubirii”... Psihologia fetei și examinată cu...

O PIESĂ DESPRE DRAGOSTE

lumina: rezistența națională românească, inspirată și condusă de comunisti. Anul 1944: faza...

și a luat-o. Și de atunci: „Ca să scap de ea, o bat seară de seară”...

adevărat și în sens strict. Personajele dramei sînt organizate de autor...

VALENTIN SILVESTRU

CRONICA Plastică

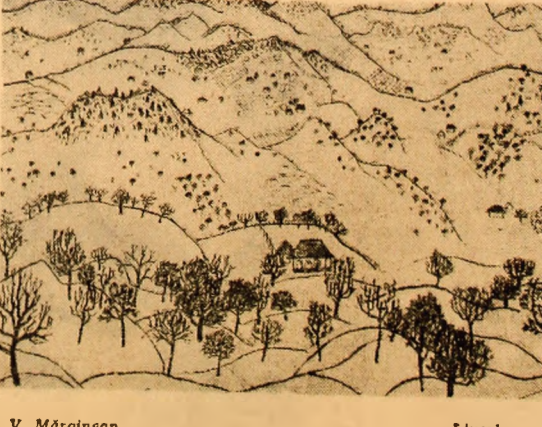
SALONUL REPUBLICAN DE DESEN ȘI GRAVURĂ 1967

Poate mai evident decît în alți ani, în actualul Salon republican de desen și gravură...

Creșterea dintr-o etapă de evoluție elevată, ne-a atras atenția și graficianul...

Putem pune semnificative în s-au parut lucrările în care sugestia folcloricului și înțelegerea în sensul...

Regretăm că în acest Salon de desene și gravură, în afara citorva...

V. Mărginean Iutezi

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINERETE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

lucrare... în câteva cuvinte o întrecătoare experiență de viață...

flutură „Alexandru Săhianu”... să pomeneste într-o zi de la sfîrșitul lui decembrie...

zlu. De ce? Îmi spunea mereu că are soția... „Da, dar o vînt la mama, l-am văzut...”...

și H seamănă la chip leit și poezii. Cîi i-a fost nevasta gravidă, chiar în ultimele luni...

lingă „băieți buni” ca alde F. I. și recunoaștem că, în adevăr, o căsnicie nu duce numai la zbrăncușii...

și a luat-o. Și de atunci: „Ca să scap de ea, o bat seară de seară”...

PLINGE RISUL DE-ASTĂ VARĂ...

O PODOABA DE MIRE

Da să ne întoarcem la venisoria primită... vremea nu numai rezultatele...

una cu două. Jucădătorii nu se prispic, cum s-au prispit pășile...

BOIERUL DE LA GALAȚI

A PRINS VORBA DIN ZBOR

CONCLUZIA NOASTRĂ ?

SĂ PLATEASCA DINSĂ

NUNTA MARE LA GRAJDNA

lupșle ticăloșiei: fuga — și în zorul fugii, ponoasele lăsate pe spinarea celullalt.

acum, pe cînd era la un an de la fuga, se afla la un an de la fuga...

vede, plină de gingășie și delicatețea boierului apare dintr-însa în toată splendoarea ei...

în RESTAURANTUL GARII DIN FOCSANI

La ce bun să lungim noi vorba, cînd ei înșiși n-au tăgădat treaba?

„Nu mai puțin știa că bigamia și aspiru pedepsită. Era el prost să cadă în amare culpă?”

„Intr-una din seri, boierul a venit acasă tare cătrănit. „Ce ai — l-a întrebat femeia cu neliniște. Cum, ne-cum, se cheamă că-i era totuși soț...”

„Intr-una din seri, boierul a venit acasă tare cătrănit. „Ce ai — l-a întrebat femeia cu neliniște. Cum, ne-cum, se cheamă că-i era totuși soț...”

„Intr-una din seri, boierul a venit acasă tare cătrănit. „Ce ai — l-a întrebat femeia cu neliniște. Cum, ne-cum, se cheamă că-i era totuși soț...”

„Intr-una din seri, boierul a venit acasă tare cătrănit. „Ce ai — l-a întrebat femeia cu neliniște. Cum, ne-cum, se cheamă că-i era totuși soț...”

1360 kilograme de bombe sînt lansate în fiecare minut asupra Vietnamului de către aviația americană. Cifra a fost comunicată de ASSOCIATED PRESS în știrile lui aprilie. Dar după ultima săptămîna în care atacurile aeriene întreprinse de agresori au cunoscut o primicioasă intensificare, fără precedent, în fiecare minut cad pe pămîntul greu încercat al Vietnamului chiar mai mult decît 1360 kilograme de bombe. Locuințele, uzinele, pagodele, școlile și spitalele devin mormane fumegînde de ruine și mormînt pentru ne-nunțarii omenești, nevinovați, sînt cea mai teribilă mîntuire a actelor inumane săvîșite de intervenționistii americani. Furia cu care este bombardată Republica Democrată Vietnam, extinderea atacurilor asupra Hanoiului și Haifongului, barbaria atacuri împotriva populației sud-vietnameze ilustrează nepuțința comandamentului american de a înfrînge eroicul popor vietnamez, tentativa agresorilor de a iesi din impas prin acte de teroare sîngeroasă pe care conștiința umanității le stigmatizează. NEW YORK TIMES califică orientarea S.U.A. în Vietnam drept „strategia acțiunilor ireponsabile și disperate”. În cele 37 de luni ale războiului coreean, Washingtonul a utilizat 700.000 tone de bombe. În numai 12 luni de război vietnamez (în 1966) armata americană a lansat 512.000 tone. Evoluția militară demonstrează, însă, că bombele oricît de numeroase și de distrugătoare ar fi nu pot înfrînge un popor care luptă pentru libertate, pentru dreptul sa de a fi stăpîn al propriei sale soarte. Chiar revista NEWSWEEK, desigur, în termenii ce li sînt proprii, observă incapacitatea forțelor armate americane de a supune populația din Vietnamul de sud, iar comentatorul militar al revistei U. S. NEWS AND WORLD REPORT constată că în majoritatea cazurilor forțele patriotice sud-vietnameze sînt cele care dein inițiativa în poliția uriașe concentrării de efective americane.

În acest context trebuie plasată inițiativa Casei Albe de a-l aduce la Washington pe generalul Westmoreland. Administrația este confruntată cu două realități nefavorabile: situația din Vietnam și opoziția internă care respinge orientarea belicoasă, aventuriera a unei politici de natură să provoace numai daune prestigiului S.U.A. (un senator american vorbea despre „eseul diplomatice și moral cel mai tragic din istoria americană”). Generalul Westmoreland a fost obligat să părăsească cartierul său general de la Saigon pentru a pleda în fața opiniei publice din S.U.A. în favoarea politicii guvernamentale. Faptul că administrația s-a văzut nevoită să recurgă la un asemenea avocat este concludent pentru dificultățile politice pe care le înregistrează și pentru teama cu care anturajul prezidențial privește apropierea momentului electoral. Westmoreland a lăsat cuvîntări, a vorbit la conferințe de presă, s-a străduit să risipească impresia produsă de puternicele demonstrații ale adversarilor războiului. Operațiunea aceasta propagandistică a fost minu-

SUEDIA. — Ședință a Tribunalului internațional pentru anchetarea crimelor comise de agresorii americani în Vietnam

Libertate patriotilor greci!

Prof. dr. docent NICOLAE CAJAL, membru corespondent al Academiei

Cu adevărat indignare și îngrijorare urmăresc desfășurarea evenimentelor tragice din Grecia după preluarea puterii de către junta militară. Pe zi ce trece, ceștile de vin mai arămtate. Lichidarea libertăților democratice, reprimarea împotriva forțelor democratice și progresiste, suprimarea garanțiilor constituționale — au fost primele măsuri adoptate de către autorii puciului. Numeroși sînt și ai poporului grec, între care se numără și eroul național Manolis Glezos, au fost arestați, maltratați, unii din ei transportați pe cunoscutele insule-temniță situate în nordul Mării Egee. Pentru a preveni orice fel de opoziție au fost luați ostaceli. În principalele orașe Atena, Pireu, Salonic, Iaina, s-au înființat tribunale speciale ale Curții marțiale. Ziarele de ieri au publicat șguduitoarele decizii ale deputatului Mikis Teodorakis, personalitate marcantă a vieții culturale grecești, aflat în detenție. Într-un apel adresat opiniei publice Teodorakis arată că „numărul celor arestați se cifrează deja la multe mii. Sute de mii de oameni sînt persecutați. Adevăratul număr al victimelor nu este cunoscut”.

Evoluția evenimentelor din această țară demonstrează odată în plus teama forțelor reacționare din Grecia și din afara ei în fața creșterii mișcării democratice. Legăturile dintre autorii loviturii militare și C.I.A., semnalate în presa occidentală, dovedesc existența unui vast complot în vederea punerii Greciei pe un drum cu totul altul decît cel pentru care au militat generații întregi de patrioți greci. Situația creată în Grecia după lovitura militară, provocă indignarea și dezaprobarea legitimă a întregii lumi progresiste. Cercuri largi ale opiniei publice mondiale, organizații naționale și internaționale, cunoscute personalități de diferite orientări, guverne, parlamente și-au exprimat protestul față de măsurile antidemocratice din Grecia.

Alături de toți oamenii cinstiți din lume imi exprim simpatia și solidaritatea cu încercatul popor grec. Cer cu hotărîre să se pună capăt prigoanei împotriva forțelor democratice din Grecia și imi alătur glasul celor care se pronunță pentru eliberarea tuturor patrioților greci.

Lucrările Tribunalului Russell

Joi, au continuat la Stockholm lucrările Tribunalului internațional pentru anchetarea crimelor comise de agresorii americani în Vietnam.

Discuțiile au fost consacrate în special audierii rapoartelor asupra folosirii de către Statele Unite împotriva populației civile din R. D. Vietnam a bombelor cu bile. Prof. J. B. Neillands de la Universitatea din Berkeley (S.U.A.) a dat citire unor articole din presa internațională privind utilizarea acestor bombe și a prezentat constatările pe care le-a făcut personal în cursul lunii martie în regiunea Hanoiului. „Folosirea acestor arme constituie un atac sistematic și deliberat împotriva populației civile, a spus el. Atacurile aviației americane sînt îndreptate în special împotriva școlilor, bisericilor, spitalelor și uzinelor”.

În continuarea dezbaterilor, Jean Pierre Vigier, fost specialist în armata franceză în problemele de armament, a demonstrat că aceste bombe sînt destinate în special distrugerii populației civile și nu au nici un efect asupra obiectivelor militare. „Am ferma convingere, a spus vorbitorul, că atât Vietnamul de nord, cît și Vietnamul de sud, constituie un cîmp de experiență pentru noile arme americane”. Au fost prezentate, de asemenea, două filme din care primul realizat de serviciile de presă ale Republicii Democratice Vietnam, iar al doilea de Comisia japoneză privind războiul din Vietnam, care au arătat rezultatele bombardamentelor cu ajutorul bombelor cu bile și napalm asupra populației civile.

În încheierea dezbaterilor de joi, dr. Pam Van Bah, procurorul general al Curții Supreme a Republicii Democratice Vietnam, a prezentat tribunalului internațional un raport întocmit de o comisie de anchetă a R. D. Vietnam asupra crimelor de război. În raport sînt expuse în mod succisiv diferite faze ale agresiunii americane.

Reuniunea de la Lagos

LAGOS 5 (Agerpres). — Joi seara s-a deschis la Lagos reuniunea extraordinară a delegațiilor regiunilor nigeriene de vest, nord, centru-vest și teritoriului federal Lagos. De autoritățile de la Lagos. După cum s-a anunțat ieri

Noi măsuri represive la Atena

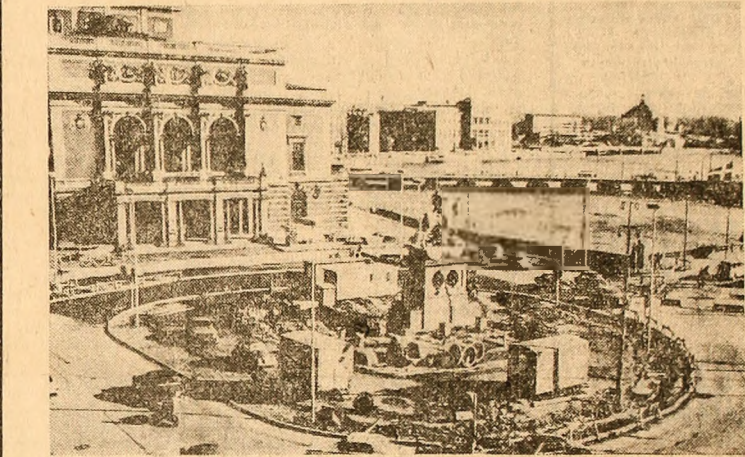
Un comunicat al șefului statului major al armatei grecești anunță dizolvarea a 279 de sindicate și organizații obștești, culturale și sportive. Bunurile aparținînd acestor organizații au fost confiscate. Printre organizațiile dizolvate se află Comitetul pentru destindere internațională și pace, organizația de tineret „Lambakis”, Comitetul pentru pace și colaborare în Balcani, Organizația tineretului pentru dezarmare nucleară „Bertrand Russell”, Uniunea Invălzilor rezistenței naționale din 1941—1944 și altele.

În țara celor 90.000 de lacuri

Suedia este o impresionantă prezență contemporană determinată de existența a trei elemente: fier, lemn și apă. Aceste fabuloase bogății naturale și-au pus amprenta pe dezvoltarea economică și social-culturală a țării celor 90.000 de lacuri. Străvechile mine de cupru de Falun, sursă de prosperitate secole la rînd, și-au pierdut astăzi din însemnătate dar imensele zăcăminte de fier din îndepărtata Laponia le-au luat locul. Pădurile, care ocupă mai bine de jumătate din suprafața țării, joacă un rol de prim rang în exporturile suedeze. Vasele păduri sînt brăzdate de râuri care se varsă în Baltica: pe firul lor s-au construit numeroase centrale hidro-electrice ce captează uriașul forță furnizînd Suediei principala sursă de energie-electricitate. Dar aceste tezaururi naturale fără hîrnăcia și priceperea oamenilor, fără spiritul lor inventiv și rațional n-ar fi însemnat nimic.

Fiecare anotimp aduce, pe acest fundal, ceva inedit care amplifică, în pitoresc și maiestuos, romanticul și farmecul magic al Suediei, ceea ce face din ea o țară cu largi și spectaculoase orizonturi naturale. Aer pur, natură, vaste spații verzi, iată ce oferă Suedia celor 7 milioane și jumătate de locuitori ai săi. Țara celor mai blonzi și mai înalți oameni

gă zgrîie-norii de pe marile bulcavard, pădurile și stîncile roșietice care în-bucnesc la un colț de stradă, iluminajul fiercic și îngheșualul de pe marile artere, mîile de mașini într-un emvol micreintreprit ca și străzile liniștite, cartierele mărginate de vile, sagetele bisericilor, sirenele vapoarelor, zgomotul metroului, cele aproape 40 de muzee, lac din capitala Suediei un oraș al contrastelor. Tenta vremii a dă castelul Drottningholm rîmas intact din secolul al XVIII-lea, împreună cu teatrul său unde și astăzi au loc câteva spectacole în costume și decoruri de epocă, adevărate giuacurii ale artei străvechi; personajele mitologice, ființele arteziene, grupurile statuare, opere ale marilor sculptori Carl Milles care împinșez Stockholmul ca și mai toate orașele țării; Skansenul, celebrul muzeu în aer liber cu trupele sale de dansatori folclorici în costumele lor de castelani precum și satul său cu bătrîne case de lemn și dierite moștre aduse și amenajate de diferite regiuni

Piața Gustav Adolf din Stockholm

patra ca suprafață (450.000 km²) din Europa. Pămîntul ei, cu un relief variat, se-ntinde din sud, de la granița cu Danemarca pînă sus, dincolo de Cercul Polar, pe o distanță de aproape 1.600 km, în vreme ce de-a curmezisul, adică din munți pînă la mare, varorii fișia de pămînt sunt aproape de 500 km. Ca relief, Suedia este o țară a contrastelor puternice: de la munții din vest, înalți cu cetina neagră și cu abisuri, coboară, printre văi, coline ce sîrșesc în șesuri calde de un verde deschis, îmbrășigate de mulțimea rîurilor și lacurilor albastre-verzi. Pădurile de mestececi cu o nuanță de violet, alternează cu coaste abrupte, strălucite de stînci de granit și de cremene roșie. Arhipeleagurile care mărginesc litoralul suedez, cu plajile întinse și însoșite sînt adevărate paradisiuri. Dar aceste monumente ale naturii sînt cuprinse între aceleși hotare cu vechia Laponia, ultima regiune din nord, de dincolo de Cercul Polar, care înaintea spre Pol, în împărțirea țării ei. Aici poșt întinși laponii nomazi minîndu-și, în epoca transumanței, turmele lor de

din Europa — a căror o-birșie se află în vedăurile vikingilor — o reprezentă și orașele ei de lumină și legendă. Stockholm ar 700 de ani dar el nu pare atît de bătrîn. Proșpețimea și tineretea sînt caracteristicele orașului — legună care pe bună dreptate și-a cîștigat denumirea de „Venetia nordului”. Impresionant este grina edililor pentru a pune în valoare tradițiile pe care le au orașele lor. Noul nu interzice în dauna semnelor trecutului, nu le înăltură ci se întrepătrund armonios, se contopesc. Arhitectura reprezintă o îmbinare reușită a stilului modern — blocuri pylon sau turnuri din sticlă și metal cu mulți din drept — cu acel stil tradițional suedez caracterizat prin simplitate, răscoală, masivitate — cu pregnantă influență de baroc și gotic. Frumusețea și eleganța sa și desigur elementele sale urbanistice specifice au făcut din Stockholm o metropolă de renume mondial. Străbătută de brațe de mare, acșezată pe mîi de insule legate între ele de arcurile de oțel ale unor uriașe poduri, vapoarele care acostează lin-

ale țării; nava-muzeu „Vasa”, de o unică originalitate, scufundată la primul ei drum, care a zăcut în apele portului Stockholm 333 de ani — iată doar cîteva din minunile „Venetiei nordului”. Gutborgul realizează metropola cu largile sale artere, cu viața activă a portului, cu spiritul și joialitatea locuitorilor săi, dar mai ales cu automobilele „Volvo” și putericele nave ce se construiesc aici. La Malmö viața se desfășoară mai calm decît în trepidanta capitală, oamenii dăruindu-se munci pe marile șantiere navale și în întreprinderile constructoare de mașini. Văstaraul este inima de oțel a țării iar Uppsala, a intrat în istoria suedeză cu universitatea sa, cea mai veche din Europa.

Intilnirea mea cu oamenii nordului, m-a făcut să înțeleg mai bine dragostea lor de natură, viața simplă, pasiunea pentru muzică, dans și creația folclorică, grija și venerația cu care păstrează și pun în valoare tradițiile.

VASILE CĂBULEA

ANGLIA. — Ștandul românesc din cadrul expoziției Inter naționale de utilaje și mașin-unelte de la Londra

PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

● SOSIT LA HANOVER (New Hampshire), pentru a rostii un discurs în fața studenților colegiului Dartmouth, fostul guvernator al statului Alabama, George Wallace, a fost întâmpinat de o mare demonstrație. Studenții au înconjurat automobilul în care se afla Wallace, cerîndu-l să părăsească orașul și purtînd pancarte pe care se putea citi „Wallace assassin!”. În urma acestei manifestații, la care au participat sute de studenți, Wallace a fost nevoit să părăsească orașul, în aceeași dimineață, deși intenționa să-și petreacă noaptea la Hanover. După cum se știe, fostul guvernator din Alabama intenționează să-și depună candidatura pentru alegerile prezidențiale din 1968.

● FRANCISCO și Zolla Aguerro, în vîrstă de 67 de ani fiecare, și-au sîrbătorit nunta de aur după ce au adus pe lume 27 de copii. Ei au, de asemenea, rîndu-și să părăsească orașul și să se stabilească în altă parte aparținîndu-și lor cel mai mare, Luis, în vîrstă de 44 de ani.

● LA CHEMAREA F.L.O.S.Y. (Frontul de eliberare a sudului ocupat al Yemenului), lucrătorii portuarilor din Aden au declarat o grevă generală. După cum a anunțat din Aden corespondentul ziarului englez „Daily Express”, la această grevă participă peste 4.000 de persoane. Ca urmare a încetării activității, numeroase nave sînt immobilizate. Daunele înregistrate de administrația engleză se ridică zilnic la mii de lire sterline.

● GUVERNUL BRITANIC a dat în judecată pe proprietarii petrolierului „Torrey Canyon”, cerîndu-le să compenseze daunele pe care le-a suferit economia Angliei de pe urma poluării cu petrol a tîrmurilor sale ca urmare a naufragiului suferit de petroler. Un purtător de cuvînt al guvernului a declarat că dacă celelalte două petrolere — „Sansinena” și „Lake Palourde” — care aparțin aceluiași proprietarilor vor pătrunde în apele teritoriale britanice, ele vor fi confiscate. Guvernul britanic a luat această hotărîre

după ce o comisie de anchetă a guvernului liberian a stabilit că naufragiul petrolierului se datorase vînel căpitanului său, Pastrengo Rugliati. Guvernul britanic a cheltuit cel puțin un milion lire sterline în lupta împotriva petrolului.

● ADMINISTRATIA națională pentru problemele aeronauticii și cercetarea spațiului cosmic (N.A.S.A.) a anunțat că, de la baza spațială Cape Kennedy, oțel noaptea a fost lansată, cu ajutorul unei rachete Atlas-Agena, camera de luat vederi „Orbiter-4”, în greutate de 378 kg, destinată să fotografieze Luna. „Orbiter-4” va gravita între o peritură de 2.640 km și o apolenă de 6.080 km. Camera urmează să fotografieze 80 la sută din partea vizibilă a Lunii și 90 la sută din cea invizibilă.

La cîteva minute de la lansare, specialiștii de la N.A.S.A. au declarat că „aparatura de bordul vehiculului pare să funcționeze bine”.

● LUND cuvîntul în cadrul dezbaterilor în Parlamentul finlandez. K. Honkonen, deputat din partea partidului Uniunea democratică a poporului finlandez (U.D.P.F.), a cerut guvernului să recunoască existen-

ta celor două state germane și să stabilească cu acestea relații diplomatice. „Este timpul, a subliniat el, să se ridice relațiile noastre de la nivelul reprezentanțelor comerciale la nivelul de relații diplomatice”.

Se caută știrbi...

N.A.S.A., Administrația națională pentru spațiul cosmic, din S. U. A., caută candidații pentru cîntoarele zborurilor cosmice, care să fie... știrbi, sau, cel puțin, care să accepte să fie strîbiți de un dinte. Motivul? Astronauții respectul trebuie să poarte în gură, în vederea viitoarelor cercetări asupra compo-

tării organismului uman în spațiul cosmic, un dispozitiv destinat să măsoare efectele accelerației asupra celulei craniene. Dispozitivul, un accelerometru de mărimea unui bob de porumb, urmează să fie montat în spațiul lăsat liber de un dinte lipsă. Aparatul a fost pus la punct de societatea americană „Electro-

optical System” din Pasadena. El este închinat clans într-o capsulă metalică capabilă să reziste la acțiunea agenților cosmici prezenți în mediul bucal. Constructorii aparatului consideră că sînt asigurate toate măsurile posibile menite a asigura buna lui funcționare.